

показує, що будь-яке оспорювання неприйнятних дій Росії може викликати активну пропагандистську контратаку, заперечення та заплутування з використанням як звичайних, так і соціальних мереж з боку Росії. Західні політики і представники повинні бути готові до цього: кожне слово, яке вони скажуть, буде проаналізовано, і будь-які потенційні відкриття будуть використані як частина пропагандистського нападу.

Література

1. Хара О. Дипломатичний екзорцизм / О. Хара // Дзеркало тижня. – 2018. - №12. – Режим доступу : https://dt.ua/international/diplomatichtnyy-ekzorczzm-273765_.html
2. Хара О. Токсична Росія [Електронний ресурс] / О. Хара // Дзеркало тижня. – 2018. – №10. – Режим доступу: https://dt.ua/internal/toksichna-rosiya-272297_.html
3. Benjamín R. L. Salisbury, Novichok and the OPCW / R. L. Benjamín // Journal of Pharmacology & Clinical Research. – 2019. – 1(4). – С. 91-93
4. Urban M. The Skripal files [Електронний ресурс] / Mark Urban. – New York: Henry Holt and Company, 2018. – С. 267. – Режим доступу : <http://lander.odessa.ua/doc/The%20Skripal%20Files%20by%20Mark%20Urban.pdf>

УДК 130.2:316.7

РОСОЛА О.А., ОЛІЙНИК В. В.
Мукачівський державний університет

ЕКЗИСТЕНЦІЯ САМОТНОСТІ БУТТЯ ІНДИВІДА В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Самотність – надзвичайно клопітка «хвороба» сучасності. Варто згадати про ризики "епідемії" самотності, відзначаючи її універсальність. Все більше людей, котрі живуть у великих містах, сильно відчуваючи вплив даної проблеми майже на кожну сферу повсякденного життя. Зазначимо, що проблема самотності аж ніяк не нова.

Ми живемо в час суб'єктивного стиснення навколишнього світу, маємо ілюзорне враження близькості та існування в глобальній спільноті. Відстані, які перешкождали частим контактам у найближчому майбутньому, зникли. Технічний прогрес, зокрема ІТ, здійснив мрії про можливість необмеженого контакту, діалогу з іншою людиною, навіть сотні тисяч кілометрів від нас.

Згадаймо, що проблема самотності вперше з'являється в епоху Відродження, коли людина починає виявляти себе як неповторна особистість. Особливо актуальною означена тема постає в європейській філософії, починаючи з ХІХ століття, коли прогресивна філософська думка того часу набуває некласичної форми. Некласична, передусім екзистенційно та персоналістично орієнтована філософія розглядає самотність як одну із центральних тем. Це пов'язано з тим, що вільна особистість для цієї філософії є вищою цінністю та умовою існування «відкритих» спільнот.

Важливо підкреслити соціологічні джерела самотності та зв'язок між самотністю та соціальним життям. Ця перспектива робить середовище, в якому відбувається свідомо самотність особистості або намагаються бути зрозумілими. Тим не менш, важливим стає також суб'єктивна перспектива.

Перспектива, що стосується конкретного індивіда - філософська перспектива. Це ґрунт, з якого виникає наша проблема.

Філософ ставить під сумнів все, що його оточує, особливо те, що відчутно чуттєве. Вищенаведене твердження означає, що людина, що практикує філософію, професійно відходить від світу явищ. Представлена перспектива передбачає необхідність бути самотніми. Самотність суперечить людській природі, і все ж вона обрана таким чином, щоб мати можливість добре виконувати одну з людських дій. З одного боку, ми виховуємо почуття, від чуттєвих до піднесених духовних переживань, щоб мати можливість вільно існувати між людьми. З іншого боку, процес мислення, який сам по собі вимагає ізоляції від навколишньої дійсності.

Час показав, що політичні й економічні успіхи скороминущі та відносні, а людина, її духовні цінності – вічні. Ось чому життя людини, її соціалізація, радості й тривоги, віра й сумніви ставляться сьогодні в центр суспільної уваги. А що може бути важливішим і дорожчим для людини, ніж розкіш спілкування, духовність, моральність, особистий розвиток, взаємодопомога тощо. Антиподом такого взаємозв'язку часто стає самотність. Екзистенційна тема самотності є надзвичайно актуальною сьогодні, коли особливо динамічно відбувається реконструкція світоглядних орієнтирів і здійснюється спроби для того, щоб знайти нові умови для комунікації не лише в нашій країні, а й в усьому світі.

Тож здається, що те, чого ми прагнемо від інших – це визнання, довіра та емоційний зв'язок, а не неможливий когнітивний синтез. І збереження суттєвої різниці між собою та іншими, безумовно, є необхідною умовою зрозумілості таких відносин; інші можуть розпізнати або не впізнати мене таким чином, що я не можу впізнати або не впізнати себе.

Перш за все, незалежно від того, в якому віковому діапазоні ми знаходимося, чи проводимо довгі години в Інтернеті чи перед телебаченням, нам слід відірватися від наших технологічних винаходів і більше часу проводити в реальному житті. Залежно від наших інтересів, стану здоров'я ми можемо займатися різними видами діяльності.

Література

1. Мовчан М.М. Самотність як феномен буття особистості: монографія / М.М. Мовчан; Укоопспілка; Полтавський ун-т споживчої кооперації Укпвіни, Кафедра філософії та політології. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2009.

2. «Мистецтво любити» Е. Фромм / [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://reader.bookmate.com/wwlNEaY8>

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>